Орган учнівського самоврядування ВПУ №25

25 плюс

Ключем до знань відкриємо майбутнє

К І С

Команда інформаційного суспільства 25 плюс Хмельницький

Лютий 2012 року № 6 (31)

В природі все мудро продумано і влаштовано, кожен повинен займатися своєю справою, і в цій мудрості — вища справедливість життя

Леонардо да Вінчі

Нема професій з великим майбутнім – є професіонали з великим майбутнім

(Ільф і Петров)

Підкорювачі професійних вершин

Фоторепортаж Команди Інформаційного Суспільства з обласного конкурсу фахової майстерності

На базі Вищого професійного училища №25 м. Хмельницького відбувся обласний конкурс фахової майстерності, учасниками якого стали учні одинадцятьох ПТНЗ Хмельниччини, які освоюють професію слюсаря з ремонту автомобілів.

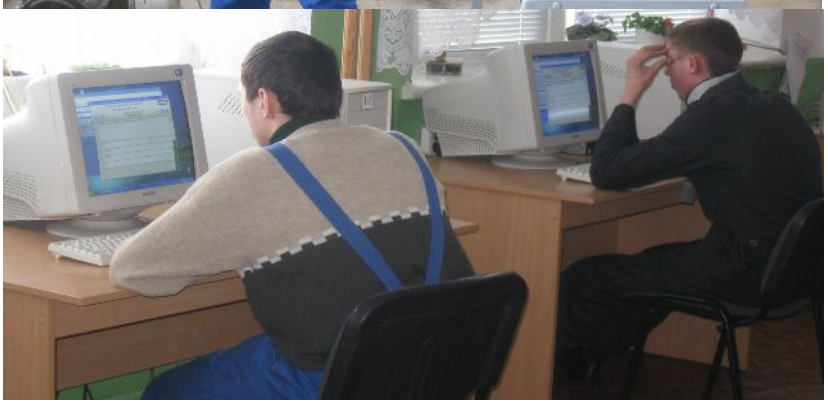

Всі учасники конкурсу достойно представили свої навчальні заклади. Майбутні слюсарі з ремонту автомобілів довели, що можуть легко конкурувати на ринку праці, досягати успіхів на виробництві. Знання, уміння та навички, які вони отримали і ще отримають у своїх навчальних закладах допоможуть їм знайти достойне місце на підприємствах, де потрібні такі фахівці.

Всі конкурсні завдання виконувалися конкурсантами вміло, професійно. Проте, як і на кожному конкурсі, представницьке фахове журі визначилося з кращими представниками цієї робітничої професії.

Особливо високий рівень теоретичних знань і фахової майстерності продемонстрували: Андрій Сова (ВПУ №4), Михайло Антохов (ВПУ №25), Олександр Бурий (ВПУ №11).

Тож, вітаємо Михайла Антохова та його наставників з таким досягненням. Нехай і надалі легко підкоряються йому професійні вершини!

Михайло Антохов – учень ВПУ №25

Проводжаємо перших випускників

Репортаж Команди Інформаційного Суспільства

Дві випускні групи ВПУ №25 попрощалися нещодавно з рідним училищем. Вони й розпочали випускне свято 2012-го, ювілейного, року. Адже в цьому році навчальний заклад відзначатиме своє 25-річчя.

Колектив училища провів за свій поріг у відкритий океан самостійного життя 26 юнаків, які отримали дипломи кваліфікованого робітника – слюсаря з ремонту автомобілів. А навчально-тренувальний центр випустив з-під свого крила 25 молодших спеціалістів з діловодства. Випускники отримали багато хороших напутніх слів і побажань від представників адміністрації навчального закладу, своїх наставників, батьків. У цей день були відзначені кращі учні, вручені подяки їхнім батькам.

В руках – перший документ- путівник на трудовий шлях

Останні напутні слова випускникам та взаємні слова вдячності педагогів і батьків

Мамин хліб – на дорогу. Смак його ніколи не забути!

Фото на згадку з улюбленими педагогами

Перші випускники 2012 року обіцяли достойно нести марку Вищого професійного училища №25. І ми в них віримо! Удачі вам, друзі, на Вашому професійному і життєвому шляху!

Зустріч з майбутніми професіями

Вступайте до ВПУ-25!

Попри погодні примхи, з`їхалися з різних куточків Хмельниччини учні 9-11 класів та їхні батьки на день відкритих дверей до Вищого професійного училища №25 м. Хмельницького, аби зустрітися з майбутніми професіями. Заступник директора навчального закладу Володимир Іванович Варцаба, практичний психолог, кандидат психологічних наук, доцент Лілія Михайлівна Дунець, педагог-організатор Анатолій Павлович Радченко, старші майстри виробничого навчання Наталія Дмитрівна Кочаток та Любов Василівна Пархомюк, майстри виробничого навчання Михайло Валентинович Наталіч, Володимир Володимирович Томусяк, Світлана Михайлівна Кушнір, Валентина Володимирівна Мирошникова, Лілія Василівна Шатковська, майстри-вихователі Світлана Едуардівна Клик та Зоя Анатоліївна Сова ознайомили гостей з училищем й умовами вступу, відповіли на численні запитання. Член Парламенту учнівського самоврядування Тетяна Нестерук розповіла про умови навчання та відпочинку учнів.

Учасники зібрання переглянули фільм про учнівські будні, відвідали кабінет і лабораторії,майстерні, спортивний та актові зали. Всім прийшовся до вподоби навчально-тренувальний центр, обладнаний сучасною інформаційно-обчислювальною технікою та засобами комунікації.

По закінченню профорієнтаційного заходу заступник директора з виховної роботи та соціального захисту В.І. Варцаба ласкаво запросив випускників шкіл до великої та дружної родини ВПУ №25 м. Хмельницького, запевнивши їх, що наш навчальний заклад – це безперечний шанс досягти успіху та добробуту в завтрашньому дні!

В. Марценюк

«Твій погляд» відзначає чотириріччя

Репортаж Анни Трембач

17 лютого у Хмельницькій обласній бібліотеці для юнацтва відбулося відзначення 4-річчя обласної молодіжної газети «Твій погляд» та презентація її додатку – молодіжної газети ХОРУС ПТНЗ «Крила юності»

Сюди завітали бажані гості: представники засобів масової інформації (в тому числі учнівських), працівники та учні ПТНЗ. За словами творців газети «Крила юності», презентація була запланована для того, щоб довідатися погляди та думки читачів з питань дальших випусків газети «Твій погляд» та її додатку.

Присутні побажали натхнення для втілення нових ідей. Святкового настрою надали пісенні подарунки учнів ВПУ №25 Галини Брошневської та Вадима Акімова.

«25 плюс» вітає юнкорів

Конкурс «Золоте перо» став у газеті «25 плюс» традиційним. Наприкінці кожного календарного року або на початку нового незалежними експертами оцінюється праця юних журналістів. У 2011 році найкращими визнано **Василя Шимоню, Руслану Денисюк та Анну Трембач.**

Привітати переможців на учнівській лінійці і вручити грамоти за перемогу в конкурсі «Золоте перо», активну участь у творенні часопису «25 плюс», успіхи в розвитку власної журналістської майстерності, сприяння у формуванні авторитету навчального закладу та символічні подарунки доручено колишньому редактору газети «25 плюс», а нині – працівнику училища і менеджеру-консультанту часопису Марині Постернак (*на фото – друга зліва*), яка побажала переможцям натхнення і завзяття в такій цікавій справі.

Про ДЕНЬ ДОБРОТИ і деякі важливі «дрібнички»

Цього дня Хмельницький державний центр естетичного виховання учнівської молоді проводив громадську кампанію «Епідемія доброти», приурочену Дню спонтанної доброти.

У Хмельницькому в цей день можна було побачити, як зворушливо виглядають прояви доброти до людей похилого віку, дітей, молоді. Мені з дузями випала чудова нагода побувати на «святі доброти», пережити на собі неймовірні відчуття, коли ти спонтанно виразиш те, що підказує тобі серце.

На майданчику біля Дитячого світу з радісними емоціями відкрили скриньку доброти й «випустили вірус доброти» в місто. Відбулося більше десяти різноманітних акцій і флешмобів. Наприклад: естафета компліментів, зупинка доброти, «Посміхнись!», кредит доброти, кульки щастя, картки «Твори добро!»…

У цей день і справді все навколо сяє добротою. Ми проходили вулицями міста й розклеювали рекламні афіші про добро («Поділись добротою!» і «Візьми собі посмішку!»), дітям роздавали веселі кульки, а іншим перехожим – різні «веселі» картки, ходили з плакатами «Посміхнись!», «Життя прекрасне!», «Гарного дня!» або ж просто дарували посмішку й теплі слова перехожим.

Як усе-таки приємно дарувати людям доброту! Ось іде людина, занурена у свої проблеми, з поганим настроєм, а ти підходиш, промовляєш до неї теплі слова, бажаєш гарного настрою, чудового дня. Ну, як тут не відповісти посмішкою на посмішку, добром на добро? І людина відразу ж стає бадьорою, на душі теплішає, веселішає.

Проте прояви доброти і гарних вчинків не повинні закінчуватися цього дня. Про добрі справи треба пам'ятати щоденно. Як сказав Марк Твен, «Доброта – це те, що може побачити сліпий і почути глухий». Тож, посміхайтеся, будьте вдячними – і такі «дрібнички» зроблять наше життя яскравішим!

Руслана Денисюк,
наш кореспондент

Знай наших!

Вміємо перемагати

У січні-лютому 2012 року Хмельницьким державним центром естетичного виховання учнівської молоді було проведено обласний заочний конкурс «Історія кохання» серед учнів професійно-технічних навчальних закладів, приурочений Дню Святого Валентина.

Конкурс проводився у двох частинах: твори фотомистецтва та літературні твори. Зацікавленість обраною професією та володіння мистецтвом слова учні виявили в конкурсних роботах, що містили цікаві, оригінальні, ексклюзивні фотографії та есе про історії кохання. Фотороботи «змагалися» у трьох номінаціях: «Ми єдине ціле», «Професія нас поєднала» та «Вільна тема». В номінації «Ми єдине ціле» перше місце здобули учні ВПУ №25 Віктор Колодній та Богдана Гаврюшина.

А в перший день весни на базі Хмельницької обласної бібліотеки для юнацтва було проведено заключний етап обласного конкурсу читців «Шевченко з нами…» серед учнів професійно-технічних навчальних закладів, присв'ячений дню народження Т.Г. Шевченка. У конкурсі взяли участь по одному представнику з кожного професійно-технічного навчального закладу області. Учениця ВПУ №25 Богдана Гаврюшина зайняла і в цьому конкурсі друге місце.

Такі перемоги свідчать про те, що в нашому училищі зростають не тільки майбутні фахівці, а й цікаві, талановиті люди.

Тетяна Пристинська,
художній керівник ВПУ №25

Змагання з настільного тенісу та стрітболу

В День захисника Вітчизни в обласному центрі відбулася обласна спартакіада серед учнів професійно-технічних навчальних закладів з настільного тенісу та стрітболу (змагання юнаків – у Вищому професійному училищі №25 м. Хмельницького, а дівчат – у Хмельницькому професійному ліцеї).

Першість з настільного тенісу серед юнаків виборола команда ВПУ №25, друге – Теофіпольськиого професійного аграрно-промислового ліцею, а третє – Грицівського ВПУ №38. У змаганнях серед дівчат з цього виду спорту перемогла команда Хмельницького професійного ліцею, друге і третє місце дісталися командам Хмельницького центру професійно-технічної освіти торгівлі та харчових технологій і Кам'янець-Подільського професійного художнього ліцею.

Високу майстерність засвідчили спортсмени і в багатоборстві зі стрітболу. Зокрема, першість вибороли юнаки з Полонського професійного аграрного ліцею, а з Ярмолинецького та Понінківського професійних ліцеїв відповідно – друге та третє. З цього ж виду змагань перше місце здобули юні спортсменки з Вищого професійного училища №25 м. Хмельницького, друге та третє – Понінківського професійного ліцею та Хмельницького центру професійно-технічної освіти сфери послуг.

Такі змагання – традиційні і проводяться щорічно з ініціативи управління з фізичної культури і спорту Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України.

Валерій Марценюк

У житті все знадобиться…

Репортаж з тижня іноземної мови

Англійська мова. Потрібна. Не потрібна? Однозначно не скажеш. Але сьогодні, в інформаційну епоху, її знання потрібні, як ніколи. А молодим фахівцям – тим паче. Готуються й наші майбутні секретарі та обліковці до того, що в майбутній роботі знання англійської мови дадуть значно більше можливостей. В цьому ми зайвий раз переконалися й під час тижня іноземних мов, що проводився традиційно в нашому училищі.

А вивчати іноземну мову з цікавістю й захопленням допомагають нам викладачі Алла Миколаївна Тхорик та Марина Олександрівна Половинкіна. Щоб викликати в нас більший інтерес до іноземної мови, вони намагаються робити уроки не схожими один на одного, проводять з нами багато тренувальних вправ та ігор, розмовляють тільки англійською мовою.

Тиждень іноземної мови теж був захоплюючим, з призами і радісними, переможними вигуками. Почався тиждень традиційно в понеділок з конкурсу стінних газет. А оскільки це було напередодні свята закоханих, то, звісно ж, газети яскравіли сердечками й ангелочками. Стіннівками були прикрашені стіни коридору на четвертому поверсі. А при вході до навчальних кабінетів висіли вітальні листівки з днем кохання англійською мовою. Найкращою в цьому конкурсі визнано стіннівку групи №26 (моя рідна група!).

Вівторок порадував усіх цікавою сценкою «Він і Вона». «Його» чудово зіграв Влад Левчинський (група №24), а «Її» – Віта Глімбовська (група № 33). Першокурсниця Люда Дуда легко взяла на себе роль автора.

У середу 15 лютого в читальному залі бібліотеки проводився конкурс «Міс чи Містер Всезнайка». Участь брали учні І-ІІІ курсів (за бажанням). Чотири раунди конкурсу показали, хто більш вправний, а хто менше в знаннях англійської мови та практичному володінню нею. Скажу чесно: багатьом довелось добряче попотіти. Але переможців таки вивили! Знайомтесь: Міс Всезнайка – Тетяна Нестерук (група №27), а Містер Всезнайка – Олександр Капущак (група №26)!

Цього ж таки дня учні позмагалися ще в одному незвичайному конкурсі – «E-mail-лист іноземному другові». Всі бажаючі мали таку змогу, але перемогла Аня Ковтонюк з 16-ої групи.

У четвер 16 лютого проводилася всеукраїнська інтернет-гра з англійської мови «Puzzle». В ній узяли участь учні ІІ-ІІІ курсів. Ця гра відбувається другий рік поспіль і розширяє коло зацікавлених. Всі учасники гри й навчальні заклади – зашифровані. Результати будуть висвітлені на сайті гри наприкінці березня. Кращі навчальні заклади отримають дипломи, а учасники – сертифікати. Тож, будемо в приємному очікуванні.

Тиждень іноземної мови завершився у п'ятницю брейн-рингом на тему «Захист навколишнього середовища». Змагалися дві збірні команди першого і другого курсів. Переможцем стала команда ІІ курсу (капітан Тетяна Нестерук).

У цей завершальний день предметного тижня було відчуття свята. Нагородження, призи, торти, посмішки і похвала наставників – просто чудово!

Тож, учіть англійську мову, набирайтесь розуму і сил, беріть участь у всіх заходи, які удосконалюють вас! У житті – все знадобиться... ☺ ☺ ☺

Руслана Денисюк

(Фото: Ганна Бардюк, Олександр Олійник, Людмила Романова)

Економічні знання потрібні кожному

15 лютого в рамках тижня економічних дисциплін, який проводився членами методичної комісії з напряму «Комерційна діяльність» та професій: «Агент з постачання», «Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних»тижня, відбувся ярмарок навчально-тренувальних фірм.

Учні групи 1К-11 під керівництвом майстрів виробничого навчання підготували та провели захід „Закупівля товару на ярмарках". Проте, на відміну від попередніх років, у даному заході були задіяні не тільки учні професії „Агент з постачання", спеціальності „Комерційна діяльність", а й учні груп 36, 37, які освоюють професію «Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних» і на цей раз взяли активну участь у роботі ярмарку, здійснювали оформлення платіжних документів.

Проведення навчальних ярмарків – це окремий важливий аспект підготовки фахівців комерційної справи в умовах навчально-тренувальної фірми. Адже ярмарки НТФ як педагогічну технологію можна розглядати в поєднанні проектного методу з елементами методу рольових ігор.

Ярмарки НТФ – це форма багатогранного відтворення механізму ринкової економіки та нова ефективна форма організації навчального процесу, практичного навчання учнів.

На ярмарку навчально-тренувальних фірм учні мають змогу продемонструвати набуті знання зі спеціальності, навички роботи з офісною технікою, комунікативні здібності, уміння працювати колективно.

Таким чином, в ігровій формі відпрацьовуються всі необхідні професійні навички працівників комерційної сфери. Це дає їм можливість самостійно працювати в комерційних структурах за обраною професією, проявити себе повноцінними спеціалістами-фахівцями або, після набуття відповідного практичного досвіду та стартового капіталу, започаткувати власний бізнес.

Такі заходи допомагають практично застосовувати набуті знання. А економічними знаннями сьогодні повинні володіти всі – це вимога часу.

О.С. Присяжнюк,
майстер виробничого навчання НТЦ

Будьмо знайомі, «а-ля пріма»!

Кожна людина потребує духовного і професійного розвитку, а майстерність приходить з досвідом. Особливо це стосується тих, хто освоює творчі спеціальності, адже світ мистецтва – безмежний.

З однією з технік живопису під назвою «а-ля пріма» (або «живопис по мокрому») учням допоміг ознайомитися ближче Олександр Васильович ФРАНКО – відомий майстер, чиї картини користуються попитом та визнанням і за кордоном.

Дана техніка живопису не з простих. Її суть полягає в написанні відразу в повну силу, без подальших кардинальних змін. Тут мають бути неабияка майстерність і талант. Олександр Васильович досконало оволодів цією технікою і поділився знаннями з нами, учнями ВПУ №25, під час майстер-класу. Всі з цікавістю спостерігали за діями майстра, уважно дослухалися до порад.

Бажаючі мали змогу потренуватися в даній техніці й отримати настанови від Олександра Васильовича. Варто визнати, що були серед наших мистецьких спроб і вдалі, які прийшлися до вподоби майстру. Присутні із задоволенням переглянули чудові картини О.В. Франка, які він привіз на майстер-клас. Вони виконані на найвищому професійному рівні. Серед них – цікаві натюрморти, захоплюючі пейзажі.

Обстановка під час зустрічі була невимушена й доброзичлива. Всі залишилися задоволеними, бо отримали не тільки нові знання, цінні поради фахівця, а й надзвичайно позитивні емоції. Від імені учнів завдячуємо нашому наставнику Василю Іларовичу Грінчаку за організацію такої незабутньої зустрічі.

Настя Алексюк
(Фото: Настя Алексюк і Петро Дайнека)

Весела МАСЛЯНА

Фоторепортаж
Тетяни Дідик** та **Анни Бардюк

Цього дня з лагідним, несміливим сонцем і весняними подихами вітру чекали всі: і учні, і працівники ВПУ №25. Адже традиційно свято Масляної зустрічаємо всім колективом на подвір'ї навчального закладу з барвистими сніговими фігурами, спорудженими руками учнів, зі смачними млинцями, з зимово-весняними іграми, сміхом, радістю, що заповнює широкий двір училища.

*Здрастуй, Сонце!
Здрастуй, Весно!
Ласкаво просимо
до ВПУ-25!*

За мить двір перетворився в казкову країну…

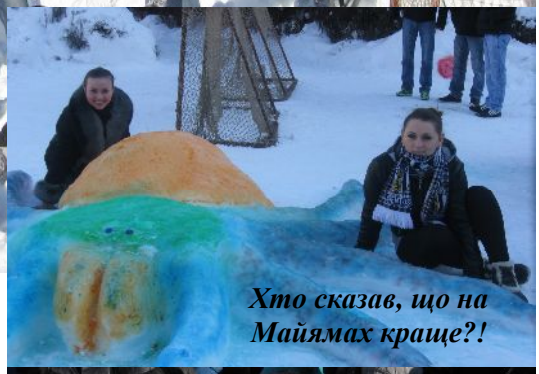

Хто сказав, що на Майямах краще?!

Євро-2012 нам підкориться!

Вам пощастило: ви у списку запрошених. Мені ж – кукати за плечима….

Маршрут:

***ВПУ-25 – станція ВЕСНА.
Поїхали з нами!***

Зробіть свято для свого серця!

Любі мої, хочу привітати всіх з чудовим святом – Днем Святого Валентина, яке ніколи не буває минулим, а завжди актуальне. Адже це свято кохання, яке окриляє, піднімає на своїх позитивних емоціях аж до неба. Це свято відкритих сердець і справжніх, щирих посмішок. Це день зізнань у коханні, коли тебе може зрозуміти найближча людина. У цей день на прилавках магазинів і супермаркетів не залишається жодної валентинки, а ти можеш сказати «кохаю» навіть тому, кому боїшся зізнатися в цьому. І знаєте, це – прекрасно! На душі так солодко й чудово від того, що всі навколо щасливі, що в цей день ми забуваємо про біль і розпач, про ненависть і зраду.

Ще в переддень свята я відчула, що щастя на землі є, і ми можемо дарувати його щодня. У нашій бібліотеці, в кав'ярні «Афіна» відбувся вечір, присвячений Дню Святого Валентина, який подарував усім оте відчуття щастя. Романтична атмосфера, приємна лірична музика додавали ніжності й любові. Веселі «амурчики» піднімали настрій, тьмяне світло запалених свічок викликали інтимні почуття, а солодощі у формі сердечок підреслювали солодкий смак цього «сердечного» свята.

У цей вечір ніхто не соромився говорити про найпотаємніше – про кохання. Велась дискусія, обговорювали теми: «Чи буває вічне кохання?», «Згадай перше кохання», «Що дає нерозділене кохання?» Байдужих не було.

Говорили відкрито й довірливо. А після перегляду відео «Зізнання юнака в коханні» кожен висловив письмово свої думки й почуття у формі листа до коханої людини. Ми читали свої улюблені вірші, співали про кохання. Ми проймалися цією атмосферою свята й отримали неймовірні відчуття.

Того вечора я ще довго не могла заснути, все думала, згадувала, відновлювала в пам'яті кожен момент, яким заповнилось моє серце. Цей вечір ніколи не забуду, такої щирості від таких різних і чужих мені людей я ще не відчувала.

І саме 14 лютого я відчула цей солодкий смак Валентинового дня. Ти виходиш на вулицю, під ногами поскрипує сніг, у руках – величезна валентинка для коханого, на обличчі – посмішка, а в очах – щастя. Це так прекрасно – дарувати свої почуття небайдужій тобі людині! Ти стоїш, у тебе перехоплює подих… Ти забуваєш усе, що хотілося сказати, і просто, обіймаючи, шепочеш: «…кохаю…». А хіба ще щось треба? Ти й так на сьомому небі від щастя! Тобі тепло, наче ти в казці, в країні кохання і солодких мрій…

Кохати – це так чудово! Це ж у нашому юному віці зароджується таке захоплююче почуття.

Ти відкриваєш у своїй душі щось нове. Твоє серденько починає шалено битися навіть при погляді на не байдужу тобі людину. Тобі хочеться гукнути про це почуття на весь світ. Ти відкриваєш у собі нові таланти: хочеться співати, танцювати, писати вірші. Хочеться зробити щось приємне для людини, яку кохаєш.

І знаєте, що найголовніше при цьому? Не боятись! Не боятися висловити свої почуття, не боятись показати людині, хто вона для тебе. Бо, як на мене, краще діяти (нехай потім і пошкодуєш), аніж не зробити нічого, а потім думати, чому упустив такий зручний момент. Тож, зробіть свято для свого серця!

Іванна Тринадцятко
(Фото: Людмила Романова)

Щоденник Душі на сторінках «25 плюс»

Хто я…

Це питання задає собі кожен хоча б раз у житті. До прикладу, я – дівчина, зі своїми тарганчиками в голові. Я люблю своє життя, сонце, людей.... і цей список може бути безкінечним. Та головне, що я – ЛЮБЛЮ! Я – особистість, незалежна, з важким характером. Інколи люблю поплакати (так, я сентиментальна). Я живу і прагну чогось нового, особливого, прагну нових вражень і переживань. Хочу жити й насолоджуватись життям. Я мрію.. і не соромлюся цього. Адже мрії збуваються! Головне – в це вірити! Люблю побути на самоті, дивитись у чисте зоряне небо й шукати свою зірку. Люблю тепло і дощ (але щоб був теплим). Люблю літо й пахощі квітів. А ще люблю своїх друзів – вони найкращі!!! Люблю солодощі...ммм... шоколадне морозиво і молочний шоколад... Люблю солодкий аромат своїх парфумів і запах квутучих дерев. Я радію кожному прожитому дню, і дякую Богу за те, що все склалося саме так, а не інакше. Я не вмію довго ображатись. Я дякую всім, хто присутній у моєму житті – за те, що ви є, були, і будете. Ви робите мене сильнішою, наповнюєте моє життя позитивом...і не тільки (щоб не надто розслаблялась). Я хочу, щоб усе й надалі було так, як і має бути. Ну, а ще я люблю музику. Без неї не уявляю свого життя. І байдуже який стиль, головне – щоб з душею і від чистого серця. Люблю своїх рідних, особливо – маму. А також люблю свою УКРАЇНУ! Так, я – патріотка своєї держави і щиро вірю в її безкрає майбутнє!. Я... а я – як у тій пісні ТОЛа: «…інколи псих, інколи потвора, інколи янгол...». Для себе – я така, а хтось може вважати мене іншою. Але це все одно ЯЯЯ....

♥ а за душею в неї карамелька ♥

Для*♥ а за душею в неї карамелька ♥:*

Я просто вражений, …карамелька… (пишу скорочено, бо дуже довге твоє ім'я)! Такої «ЖИВОЇ!» людини на моїх сторінках ще не було! Ти – така справжня! Твій лист і твій образ може бути відповіддю і прикладом для кожного. Бути самим собою – це універсальна порада! Але це не так просто – бути собою. За словами Ошо, «ніхто нікому не дозволяє просто бути самим собою. … Забудь усякі обумовленості, забудь їх, відкинь, як дерево скидає сухе листя. Краще бути голим деревом, ніж мати пластмасове листя, пластмасову крону і пластмасові квіти – це потворно….». А тобі, …карамелька…, вдається бути не голим деревом, а різним – таким, як воно буває в житті: коли брунькує, коли шаленіє від яскраво-зеленого листя, коли цвіте так, що аж дух розпирає від аромату та буйноцвіття, коли грайливо міняє колір від золотавого до бурого, а коли й смутне – аж поки не вкриє його іній і не засяє на ньому веселковими блискітками. Ти – така чудова! Заходь частіше на мої сторінки. Твої такі щирі слова в листі – наче струмок навесні: дзюрчать, бринять, підстрибують на камінцях, розтоплюють лід, що незвичайними візерунками ще покриває береги. Ти можеш розтопити лід на душі не одному, хто звернеться до Щоденника. Допоможи їм побачити себе так, як ти побачила себе! До зустрічі!

Твій Щоденник

Щастя!!!

А що ж таке щастя? Це коли ми живемо й радіємо кожному прожитому дню. Щастя – це посмішка мами, це сонце, це блиск в очах. Це небо і квіти, це друзі! Щастя – здоров'я, кохання, надія. Щастя – життя. Для когось щастя – одна гривня, а для когось – мільйон. В кожного своє пояснення цього слова. І це не просто слово, це – ціла наука. Бути щасливим – можливо, головне в це вірити, повірити в те, що щастя є. Воно по всій планеті, заходить у кожен дім і дарує щось особливе, ніжне, приємне. Це – як поцілунок.
В кожної дівчини є своє щася! Це – коли ти кохана й кохаєш. Коли просто тримаєш Його руку, а відчуття – ніби весь світ. Це – коли нічого не потрібно і потрібно все. Це – вечори, проведені разом, це погляд – палкий, ніжний, звабливий. Це тепло, яке в найлютіший мороз зігріває серце і душу. І ти здіймаєшся, летиш, тобі хочеться кричати про це на весь світ! Це – прший несміливий поцілунок, міцні обійми і слова, які теж багато чого значать. Це – просто розмова, може, й безглузда, не зрозуміла, але взаємно очікувана. Це – всі моменти, про які ти згадуєш з посмішкою. Це слова: «ТАК, Я ЗГІДНА». Все це – Щастя. А ще – прогулянки, розмови ні про що, погляди, щирість, відвертість. Це й відчуття СВОГО ЩАСТЯ, СВОЄЇ ДОЛІ. У кожного таке було, є і буде! І всі про це говорять. Трактування – різні, а щастя – одне! І, напевне, я теж – чиєсь ЩАСТЯ!!!

♥ а за душею в неї карамелька ♥

Для*♥ а за душею в неї карамелька ♥:*

…КАРАМЕЛЬКА…! Ти ощасливила мої сторінки! Ти стільки світла, бадьорості, натхнення, животворної енергії розсипала по моїх сторінках, наче ВЕСНА – квіти по луках. Я починаю відчувати, що через мою цупку обкладинку проростають крила – і, о Боже! я теж колись злечу, як ти! Але я розумію, що це залежить не тільки від мене. Це залежить від усіх, хто шукав опору на моїх крилах. А якщо нам з тобою вдасться окрилити цих людей, то ми всі злетимо увись… Але не для того, щоб утекти до країни СОНЦЯ, а для того, щоб побачити, яка красива наша рідна земля, які красиві люди є у нас, скільки прекрасного творять їх руки, їх розум, їх фантазія! Ми помітимо ту казку, яку не помічаємо, поспішаючи на роботу чи навчання. І тільки малюки, буває, повертають батька чи матір, які на космічній швидкості тягнуть його за руку в садочок, до цієї краси, до природності, до себе, врешті-решт. Проте мало хто звертає увагу на те дитяче лепотіння. Все ніколи! Ось так і пробігаємо мимо ЩАСТЯ! Скільки ж воно ходитиме по наших п'ятах? А ти, …КАРАМЕЛЬКА… позбирала всі ЩАСТЯ – бо ти їх бачиш, чуєш, відчуваєш. І видно, що це в тебе не гра в слова. Це – ти сама! Так, звичайно, що такі слова теж народжуються під настрій. Звичайно, що бувають на твоєму горизонті хмарки. Але ти навчилася ловити миті щастя і бачити сонце через хмари. Дай, Боже, всім цьому навчитися! Будемо дружити, …КАРАМЕЛЬКА…! О як твоє ім'я ласкає слух і солодить душу! ЩАСТЯ ти наше щоденникове!

Твій Щоденник

http://www.vpu25.km.ua/index6.php?link=78

Галина Брошневська

Думки вголос…

*** Як чудово насолоджуватися твоїм голосом, ніжним, милим, таким дорогим моєму серденьку, яке ледь не вивертається з грудей, коли чує до болю рідний телефонний дзвінок! Так, воно не помилилось – телефонуєш дійсно ти. Та інколи твій голос звучить по-іншому: сум, переживання, тривога, втома, розлука відчуваються в кожному слові, у кожному подиху… Ти не уявляєш, як важко мені усвідомлювати, що нічим зарадити не можу. Серце щосили б'ється, немов у моїх грудях йому не комфортно. Воно рветься до тебе. Приємно знати, що й ти переживаєш такі почуття. Якби ж можна було зробити так, щоб ти зараз з'явився біля мене. Я все віддала б, щоб так трапилося. Адже я тебе кохаю не просто так, а ще й тому, що ти в потрібний момент повернув мене до життя… Тепер я не уявляю його без тебе!

*** Що таке біль? В чому можна втопити його? Чому він з'являється на нашому шляху? Це покарання за наші вчинки? Це відчуття, які не покинуть нашу душу доти, поки не спокутуємо провину? Як же її спокутувати? Що для цього треба зробити? Що? Що? Що? … Погано на душі. Але життя продовжується. Маємо жити, боротися й перемагати! Геть печальну міміку з обличчя, геть сльози! Життя продовжується…

***
В мыслях – глупость не одна.
Боль в душе, тревога…
Влюблена… Не влюблена…
Что просить у Бога?
Как хочу исчезнуть прочь,
Чтоб хоть чуть забыться,
Чтоб не плакать горько в ночь,
Больше не влюбиться…
Чтобы боль не ощутить,
Не узнать тревоги,
Чтоб тебя не разлюбить
К счастью в полдороге…

Анна Трембач

Переживу

Болит душа ужасно,
И сердце умирает….
Его я встретила напрасно –
И больше он не приласкает,
И не возьмёт за руку нежно,
И не обнимет никогда…
Лишь вспомню невзначай, небрежно
Его красивые слова.
И много ли прошу у Бога?
Быть может, я умру от боли.
Простого счастья – хоть немного,
Чтоб сердце не было в неволе.
Я тихо плачу, сердце стонет.
Никто не слышит. Я одна.
Моя любовь на дно утонет,
Когда отплачусь я сполна.
«Спасибо» говорю тебе не раз –
Ты научил меня любить.
Недолог был с тобою час,
Но не смогу тебя забыть.
Любовь, изогнуту дугою,
Я спрячу в прошлую траву.
Ты будь любим, любим другою
А я... А я переживу.

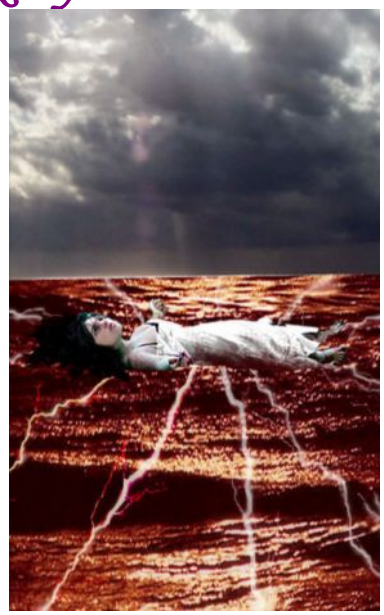

Поетичний дебют

Тетяна Ляшук

Ты – день, я – ночь…

Ты – день, я – ночь. И ты всегда уходишь прочь.
Лишь только мысли и мечты на память оставляешь ты.
Уходишь, даже не прощаясь, лишь слезы на глазах сверкают.
Нет, я не буду больше плакать! Не дам слезам
в ладони капать.
Я буду человеком… Но не куклой.
Пусть для кого-то солнцем, а для кого-то скукой…
А радость и печаль пускай уходят прочь
Хотя бы в эту ночь…

Валентинка

У свято закоханих писали «валентинки»…

*** Дуже сильно кохаю тебе, мі й Котику! Ти для мене найважливіший, найкоханіший, найкращий. Ти кажеш, що я для тебе – все. І ти для мене – все. Ми з тобою найкращі, ми всесильні, бо кохаємо одне одного й переможемо всі негаразди. Ми будемо щасливі! ОБІЦЯЮ!

*** Не уявляю свого життя без тебе. Я тебе так сильно кохаю! Гадаю, що таки настане час, коли ми удвох відчуємо, що найщасливіші на світі. А зараз мені перехоплює подих, коли бачу тебе. Кохання – це не просто дружба. Закохані не можуть одне без одного. Ти в мене – єдиний є і будеш. А якщо ти раптом не захочеш бути зі мною, то я допоможу тобі розібратися у твоїх думках і почуттях. Я знаю, що найсильніша – любов.

*** Я тебе кохаю! Ти – моє повітря, мій подих, мої думки, моя мрія, мій вредний зайчик… Ти – моє життя! Ти той, хто навчив мене не забувати про все й насолоджуватися життям. З тобою я почуваю себе принцесою, маленькою дівчинкою, ТВОЄЮ… маленькою… дівчинкою… Дякую тобі за всі моменти, які ми з тобою пережили, і пробач за те, що інколи поводжу себе нерозумно, ображаю тебе чи просто вередую… Дякую за те, що терпиш усі мої капризи… Дякую за те, що ти опора, що ти підтримка моя, за те, що ти – моя душа, за те, що ти Є! Я тебе кохаю!

*** Я добре памятаю, як ми зустрілися, моя чарівна. З першого погляду закохався. Закохався не на жарт. Про ці почуття неможливо розповісти словами. Пам'ятаєш автобусну зупинку? Разом ішли, поряд-поряд – і почали розмовляти… Через декілька зустрічей я запропонував тобі стати моєю дівчиною. Ти погодилася. Два роки нашої дружби (яка, напевне, переросла була в кохання) подарували нам багато радісних, незабутніх миттєвостей. Але трапилося велике горе: ти загинула в автокатастрофі… Та я ніколи не зможу забути тебе! І кохатиму, поки сам житиму….

*** Я кохаю тебе. І ти, начебто, кохала. Я стільки докладав зусиль, аби не втратити тебе. Закохався ж з першого погляду. Зараз ми – найкращі друзі. Може, й ти покохаєш з часом.

*** Після всього сказаного, прочитаного я думаю лише про тебе… Пригадую нашу першу зустріч, перший поцілунок. Я тебе дуже сильно кохаю, але ти про це не знаєш… Може, здогадуєшся. А я боюся прямо про це сказати…

*** Мій хороший, любий, милий, найрідніший. Ти не уявляєш наскільки моє кохання до тебе велике й безмежне. Мені б хотілось, щоб ти був завжди поруч, не залишав мене ні на одну хвилинку. Хочеться постійно відчувати твоє тепло, з тобою прокидатись і з тобою засинати. Найстрашніше мені стає тоді, коли ти далеко. Тоді так боюся втратити тебе й більше не побачити. Я ж люблю тебе, і життя без тебе втрачає свій сенс. Ти – найдорожчий для мене!

*** **Любов – це чисте і щире почуття. Дуже хочеться його відчути!!! Де ти, моя половинко?**

Редактор:
Анна ТРЕМБАЧ
Редакційна колегія:
Галина БРОШНЕВСЬКА
Василь ШИМОНЯ
Руслана ДЕНИСЮК
Ірина СИСАК
Оксана НЕТИКША
Іванна ТРИНАДЦЯТКО
Фоторепортери:
Галина БРОШНЕВСЬКА
Тетяна ДІДИК
Ганя БАРДЮК

Вище професійне училище №25

Адреса: м. Хмельницький, проспект Миру, 61/3
Телефон: 61-03-93
Сайт: www.vpu25.km.ua/25plus.php
Ел.пошта: gazeta25plus@yandex.ua
dnjewnik@yandex.ru

Редактор-консультант:
Тетяна БОДНАРУК
Консультант з питань інформації:
Людмила РОМАНОВА
Менеджер-консультант:
Марина ПОСТЕРНАК
Адміністратор сайту газети:
Максим СЕРДЕГА